

ಸುಮ ಸೌರಭ

ಸುರಗಿ

ಮಲೆನಾಡಿಗರ ಎದೆಯ ಹಾಡು

ಇಡೀ ಕಾಡನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆಯೇನೋ ಎಂಬಷ್ಟು ಪರಿಮಳವನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ವಿಶೇಷ ಹೂವು 'ಸುರಗಿ'. ಮುಡಿಯುವ ಮಾತಿರಲಿ, ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮೈಮನದೊಳಗೆ ಪುಲಕ ಉಂಟು ಮಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸುರಗಿಗಿದೆ.

■ ಶಾಂತಾ ಜಯಾನಂದ್

'ಸುರಗಿ'... ಈ ಹೂವೇ ರೋಚಕ. ಮಲೆನಾಡಿಗರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿನಂತಿರುವ ಈ ಹೂವು ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಕಾಡುಗಳ ವಿಶೇಷ. ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ನನಗೆಂದು ಕಳಿಸಿದ ಸುರಗಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಹೃದಯ ಹಗುರಾಗಿ ಮನ ಹಾಡಾಗಿ, ನಾವು ಕಾಡು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪುಗಳು ಗರಿಗೆದರಿ, ಸುರಗಿಯ ಘಮಲು ಮನ ತುಂಬಿತು.

ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣಿನ ತುಂಬುವ ಹಸುರು ಚೈತನ್ಯವೀಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಶಾಲೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನೆ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕಾಡಿನ ಕಡೆ ಓಡುವುದು ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಬಂದು 'ಬಾ ಹೋಗೋಣ, ಕಾಡಲ್ಲಿ ಕವಳೆಕಾಯಿ ಬಿದ್ದಿದೆ' ಎಂದು ರಾಗ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. 'ಓಹೋ ನಡಿ' ಎಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾದಂತೆ ಪುಸ್ತಕ, ಬ್ಯಾಗು, ಪೆನ್ನು, ಹಾಳೆ, ಏನೇನೋ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ತುಂಬಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಈ ಬದಿಯಿಂದ ಅಜ್ಜಿಯ ಬೈಗುಳ. 'ಕಾಡುಮೇಡು ಅಲೆಯೋಕೆ ಹೋಗ್ತೀರ, ಗಂಡುಬೀರಿಗಳು' ಎಂದು ಗೆಳತಿಯನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವಂತೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, 'ಹುಂ ಹಂಗೆ ಅಜ್ಜಿ, ನಿಂಗೂ ಕವಳೆಕಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀವಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಓಟ ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಪೊದೆಯಂತಿದ್ದ ಕಾಡಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಕವಳೆಕಾಯಿ ಕಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಲಿನಂಥ ಅಂಟನ್ನು ಕೈಗೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪ್ಪು ಖಾರ ಹಾಕಿ ಕಟಂಕಟಂ ಅಂತ ತಿಂದಿದ್ದು, ತಲೆಗೆ ಕವಳೆ ಹಣ್ಣು ಮುಡಿದು ಓಡಾಡಿದ್ದು ಮರೆಯಲಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಬಲು ಎತ್ತರದ, ಹಸುರೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ನಿಂತು ಅದರ ಹೂವನ್ನು ಆಯುವುದು ನಮ್ಮಿಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಅದು ಕೀಳಲು ಕಷ್ಟ. ಇಡೀ ಕಾಡನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆಯೇನೋ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ.

ಜನವರಿ, ಫೆಬ್ರುವರಿ, ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹೂವು ಕಾಡಿನ ತುಂಬಾ ಸುಗಂಧ ಚೆಲ್ಲಿ ಅರಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಗರ, ಶಿರಸಿ, ಸಿದ್ಧಾಪುರ, ಕುಮಟಾ, ಕರಾವಳಿ, ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಷ್ಟೇ ಈ ಸುರಗಿ ಹೂವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ. ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನಂತೂ ಈ ಹೂವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಕಾಂಡ ಪೂರ ಹಳದಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಬಿಳಿಯೂ ಅಲ್ಲದ, ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ದ ತೊಟ್ಟು 'ಸುರಗಿ'ಯ ಅಂದಕ್ಕೆ ಇಂಬು. ಮೊಗ್ಗು

